

derfrister fra Beboere af Holbet Kjøbstad og Omegn, hvori man tiltræder den tidligere til Rigsdagen indgivne Adresse fra flere Advocater og Procuratorer i Kjøbenhavn om Hensættelse af det forelagte Lovudkast om en Indkomstskats Indførelse. Dette Andragende vil blive fremlagt paa Thingets Bord.

Efter Dagsordenen gif man over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Tillægs-Bevilling til Finantsloven for 1850 og 51 (Lovforslaget findes i Anhanget Nr. 68, Sp. 1072 ff; Udvalgets Betænkning i Anhang B Nr. 49, Sp. 739 ff).

Ordføreren (Fenger): Udvalget har i den afgivne Betænkning saa udførligt fremskillet sin Anskuelse med Hensyn til de vigtigste Punkter i den foreliggende Sag, at jeg ved denne første Behandling kun skal tillade mig at yttre nogle faa Ord, og fornemmelig vil jeg tillade mig, at henlede Thingets Opmærksomhed paa et Punkt, der angaaer hele Bestaffenheden af en saadan Lov som den nu foreliggende. Man vil have bemærket, at de Udgifter, som her ere forlangte bevilgede, dele sig i to Hovedarter: deels saadanne, som allerede ere gjorte, deels saadanne, som kunne antages at være forestaaende. Hvad de sidste angaaer, indsees det jo let, at de i deres Art slutte sig saanar til de Bevillinger, der finde Sted ved selve Finantsloven, at jeg ikke troer der kan være nogen Banskælighed ved at bedømme Bestaffenheden af dem; derimod kunde man jo vistnok reise Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af nu at bevilge saadanne Summer, som allerede ere udgivne, idet det jo kunde synes, at deslige Udgifter ville komme for og finde deres Bedømmelse, naar Statsregnskaberne ere aflagte og reviderede og komne til Decision her i Forsamlingen. Det vil imidlertid være klart, at man kan have ikke ubetydelige Fordele af, at saadanne Udgifter allerede fremtræde i en Tillægsbevilling, deels for ogsaa med Hensyn til dem at opfylde det Forlangende, der er stillet i Grundloven, at enhver Udgift skal have sin Hjemmel i Finantsloven, deels har man ogsaa derved en Fordeel af en mere praktisk Natur, nemlig den, at man, meget snart efterat saadanne Udgifter ere fæste, kommer til

at bedømme deres Hensigtsmæssighed, hvorved man vinder, at alle de Omstændigheder, under hvilke de have fundet Sted, endnu ere i frist Minde, saa at man kan vente at kunne fælde en bedre Dom om Hensigtsmæssigheden af de udgivne Beløbs Anvendelse. Hvad jeg i denne Anledning navnlig maa fremhæve, er, at man ved Bevillingen af saadanne Summer maa vogte sig for ikke at forverle den Opgave, som derved stilles for Thinget, med den Opgave, som senere vil stilles, naar der er Tale om en Decision med Hensyn til Statsregnskabet. Ved den første Betragtning kunde det jo vel synes, som om disse to Opgaver maatte falde sammen, thi man kan jo ikke antage, at Thinget vil bevilge en Udgift, uden at den erkjendes for hensigtsmæssig, og, naar Udgiften maa erkjendes for hensigtsmæssig, maatte jo paa den anden Side ogsaa Decisionen blive til Gunst for Regjeringen, som havde gjort en saadan Udgift; men jeg troer dog, at ved en nærmere Betragtning vil det være iøinesfaldende, at der er en væsentlig Forskjel, naar man nemlig ikke tager Hensyn til det Slags Udgifter, der ere i sig faa simple og klare, saa lidet indviklede, at man strax bliver opmærksom paa, hvorledes de indtil den mindste Deel stille sig. Saaledes for Exempel, naar der i Tillægsbevillingen er opført, at Regjeringen har udbetalt en Embedsmand et Gagebeløb, som han havde tilgode fra et foregaaende Aar, og desl., eller, naar der er opført, at Regjeringen forlanger Decharge for at have udbetalt en saadan Erstatning, som er indrømmet ved en vis bestemt Lov, da er Saadant en i og for sig saa simpel Ting, at den let lader sig bedømme i alle sine Dele, og Bevillingen falder da her vistnok noget nær sammen med en Decision; men, henvende vi derimod vor Opmærksomhed paa andre Arter af Udgifter, der ere af en saadan Bestaffenhed, at det er meget mindre klart, hvorledes de ere anvendte i alle deres enkelte Dele, da bliver Sagen vanskeligere. Saaledes vil jeg, mine Herrer! henlede Opmærksomheden paa de Beløb, der ere forlangte til overordentlige Udgifter ved Land- og Søværnet, idet den Sum, der blev bevilget ved Finantsloven, alt er overfreden; her vil det jo være klart, at Spørgsmaalet ikke kan være,